

III

(Актове, приети по силата на Договора за ЕС)

АКТОВЕ, ПРИЕТИ ПО СИЛАТА НА ДЯЛ VI ОТ ДОГОВОРА ЗА ЕС

РАМКОВО РЕШЕНИЕ 2008/675/ПВР НА СЪВЕТА

от 24 юли 2008 година

за вземане предвид присъдите, постановени в държавите-членки на Европейския съюз в хода на новообразувани наказателни производства

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за Европейския съюз, и по-специално член 31 и член 34, параграф 5, буква б) от него,

като взе предвид предложението на Комисията,

като взе предвид становището на Европейския парламент ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

(1) Европейският съюз си е поставил за цел да поддържа и развива пространство на свобода, сигурност и правосъдие. Тази цел налага да се осигури възможност информацията по присъди, постановени в държавите-членки, да бъде вземана под внимание извън държавата-членка, постановила присъдата, с цел предотвратяване на нови престъпления, както и в хода на новообразувани наказателни производства.

(2) На 29 ноември 2000 г., в съответствие със заключенията от Европейския съвет в Тампере, Съветът прие програмата с мерки за въвеждане на принципа за взаимното признаване в областта на решенията в областта на наказателното право ⁽²⁾, което предвижда „приемането на един или повече инструменти, които установяват принципа, че съд в дадена държава-членка следва да може да взема под внимание окончателните наказателни съдебни решения, постановени от съдилищата в други държави-членки, с цел да оцени криминалното досие на дееца и да установи дали е извършил повторно престъпление, а също и за да определи съответния вид присъда и мерките по изпълнението й“.

(3) Целта на настоящото рамково решение е да наложи като минимално задължение на държавите-членки те да вземат предвид присъди, постановени в други държави-членки. В този смисъл настоящото рамково решение не възпрепятства държавите-членки да вземат под внимание, в съответствие със собственото си право и когато разполагат с информация, като например окончателни решения на административни органи, чиито решения подлежат на обжалване в наказателни съдилища, установяващи престъпление или деяние, наказуемо по националното законодателство, поради факта че е нарушение на правните правила.

(4) Някои държави-членки признават правните последствия на присъдите, постановени в други държави-членки, докато други вземат под внимание единствено присъдите на собствените си съдилища.

(5) Следва да се утвърди принципът държавите-членки да приемат, че присъда, постановена в други държави-членки, поражда същите правни последствия като присъда, постановена от собствените им съдилища според националното законодателство, независимо дали тези последствия се разглеждат от националното законодателство като въпрос на факт или на процесуално или материално право. Но настоящото рамково решение няма за цел да хармонизира признаването от различните национални законодателства на правните последствия на съществуващи предишни присъди и задължението да се вземат под внимание предишни присъди, постановени в други държави-членки, съществува само дотолкова, доколкото предишните национални присъди се вземат под внимание в националното право.

(6) За разлика от други правни инструменти, настоящото рамково решение няма за цел изпълнение в една държава-членка на съдебни решения, взети в други държави-членки, а по-скоро осигуряване възможност предишни присъди, постановени в една държава-членка, да имат правни последствия в хода на новообразувани наказателни производства в друга държава-членка, доколкото тези последствия са свързани с предишни национални присъди съгласно законодателството на другата държава-членка.

⁽¹⁾ Становище от 27 септември 2006 г. (все още непубликувано в Официален вестник).

⁽²⁾ ОВ С 12, 15.1.2001 г., стр. 10.

Следователно настоящото рамково решение не съдържа задължение да се вземат под внимание такива предишни присъди, например в случаите, когато получената по приложимите правни инструменти информация е недостатъчна, когато не би било възможно да се постанови национална присъда по отношение на деянието, за което е наложена предишната присъда, или когато наложената преди санкция е непозната за националната съдебна система.

- (7) Последствията, произтичащи от присъда, постановена в друга държава-членка, следва да са равностойни на последствията от едно национално решение както в досъдебната фаза на наказателното производство, така и по време на съдебното производство и по време на изпълнение на присъдата.
- (8) Когато в хода на наказателно производство в дадена държава-членка съществува информация за предишна присъда в друга държава-членка, следва да се избягва, доколкото е възможно, лицето да се третира по-малко благоприятно, отколкото ако предишната присъда е била национална присъда.
- (9) Член 3, параграф 5 следва да се тълкува, *inter alia*, с оглед на съображение 8, по такъв начин, че ако националният съд в хода на новообразуваното наказателно производство, като взема под внимание предишна присъда, издадена в друга държава-членка, смята, че налагането на присъда с определена тежест по националното законодателство би било непропорционално сурово за деца, имайки предвид положението му, и ако целта на наказанието може да се постигне с по-малка присъда, националният съд може съответно да намали тежестта на присъдата, ако това би било възможно при чисто вътрешни случаи.

- (10) Настоящото рамково решение заменя разпоредбите относно вземането предвид на наказателни съдебни решения на член 56 от Европейската конвенция от 28 май 1970 г. за международната валидност на наказателни присъди относно взаимното вземане предвид на присъдите от държавите-членки, които са страни по Конвенцията.
- (11) Настоящото рамково решение зачита принципа на субсидиарност, предвиден в член 2 от Договора за Европейския съюз и в член 5 от Договора за създаване на Европейската общност, доколкото има за цел да сближи законите и подзаконовите актове на държавите-членки, което не може да се извърши по подобаващ начин, ако държавите-членки действат едностранно, и изисква съвместни усилия в Европейския съюз. В съответствие с принципа на пропорционалност, посочен във втория

споменат член, настоящото рамково решение не надхвърля необходимото за постигането на тази цел.

- (12) Настоящото рамково решение съблюдава основните права и принципите, заложили в член 6 от Договора за Европейския съюз и отразени в Хартата за основните права на Европейския съюз.
- (13) Настоящото рамково решение зачита наличието на различни национални решения и процедури, необходими при вземането предвид на предишна присъда, постановена в друга държава-членка. Изключването на възможността за преразглеждане на предишна присъда не ограничава държава-членка да вземе, ако е необходимо, решение за признаване на равностойни правни последствия на такава предишна присъда. Но процедурите, необходими за издаване на такова решение, не следва, предвид необходимото време и процедури или формалности, да правят невъзможно признаване на равностойни правни последствия на предишна присъда от друга държава-членка.
- (14) Намесата по отношение на съдебно решение или изпълнението му включва *inter alia* ситуацията, при които според националното законодателство на втората държава-членка наложеното от предишно съдебно решение наказание следва да се поеме от или да се включи в друга санкция, която след това да бъде реално приложена, ако първата присъда още не е изпълнена или изпълнението ѝ не е прехвърлено във втората държава-членка,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РАМКОВО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Предмет

1. Целта на настоящото рамково решение е да определи условията, при които в хода на наказателно производство в държава-членка срещу дадено лице се вземат под внимание предишните присъди, постановени срещу същото това лице за различни деяния в други държави-членки.
2. Настоящото рамково решение няма за последствие промяна на задължението за спазване на основните права и основните правни принципи, съдържащи се в член 6 от Договора.

Член 2

Дефиниции

По смисъла на настоящото рамково решение „присъда“ означава окончателно решение, издадено от наказателен съд, което установява вина за престъпление.

Член 3

Вземане под внимание в хода на новообразувано наказателно производство на присъда, постановена в друга държава-членка

1. Всяка държава-членка следва да гарантира, че в хода на наказателно производство срещу дадено лице се вземат под внимание предишни присъди, постановени срещу същото това лице за различни деяния в други държави-членки, за които е получена информация по приложимите инструменти за взаимна правна помощ или при обмен на информация от криминални досиета, доколкото се вземат под внимание и се признават съответните правни последиствия на предишни национални присъди съгласно националното законодателство.

2. Параграф 1 се отнася до досъдебната фаза, до съдебното производство и до времето на изпълнение на присъдата, особено във връзка с приложимите процедурни правила, включително правилата, свързани с налагане на временна мярка за неотклонение, определяне на престъплението, вида и тежестта на присъдата, както и правилата за изпълнение на решението.

3. Вземането предвид на постановени в други държави-членки предишни присъди, както е предвидено в параграф 1, няма за последиствие намеса, отмяна или преразглеждане на предишни присъди или на каквото и да е друго решение, свързано с изпълнението им от държавата, провеждаща новообразуваното производство.

4. Съгласно параграф 3 параграф 1 не се прилага, доколкото предишната присъда е национална присъда на държавата-членка, извършваща новообразуваното производство, и вземането предвид на предишната присъда според националното право на тази държава-членка би имало за последиствие намеса, отхвърляне или преразглеждане на предишната присъда или на каквото и да е решение, свързано с изпълнението ѝ.

5. Ако престъплението, заради което се провежда новото производство, е извършено преди налагането или окончателното изпълнение на предишната присъда, параграфи 1 и 2 нямат за последиствие задължение за държавите-членки да прилагат националните си правила при налагане на присъди, чието прилагане като такива към чуждестранни присъди би имало за последиствие ограничаването на съдията при определяне на присъдата в новообразуваното производство.

Но държавата-членка следва да гарантира, че съдилищата ѝ иначе могат да вземат под внимание в такива случаи предишни присъди, постановени в други държави-членки.

Член 4

Връзка с други правни инструменти

Настоящото рамково решение заменя член 56 от Европейската конвенция от 28 май 1970 г. за международната валидност на наказателните присъди между държавите-членки, подписали споменатата конвенция, без да се засяга прилагането настоящата разпоредба във връзка между държавите-членки и трети страни.

Член 5

Прилагане

1. Държавите-членки следва да приемат мерките, които са необходими, за да се съобразят с настоящото рамково решение, не по-късно от 15 август 2010 г.

2. Държавите-членки следва да информират генералния секретариат на Съвета и Комисията за текстовете на разпоредбите, с които се въвеждат в националното им законодателство задълженията, наложени им по настоящото рамково решение.

3. Въз основа на тази информация Комисията, не по-късно от 15 август 2011 г., следва да представи доклад на Европейския парламент и на Съвета относно прилагането на настоящото рамково решение, придружен от законодателни предложения, ако е необходимо.

Член 6

Влизане в сила

Настоящото рамково решение влиза в сила в деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Съставено в Брюксел на 24 юли 2008 година.

За Съвета

Председател

B. HORTÉFEUX